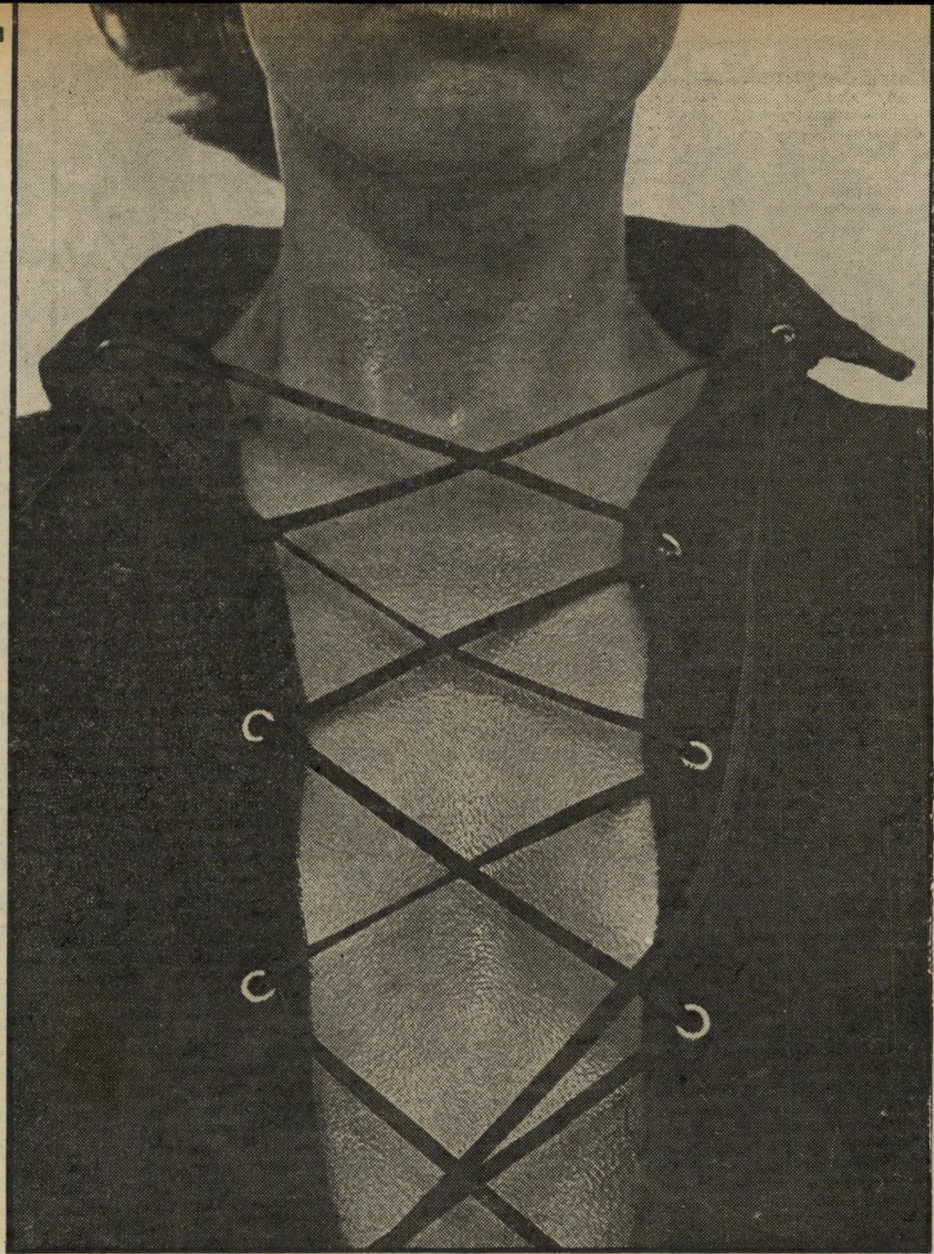


למה. אולי
זה בגלל
שהגברים הם
חסרי כל רגש,
או בגלל שלי
אין כל רגש
כלפיהם. אך
לא פעם אני
חוששת שזה
פשוט מאד
בגלל שאני
מרגישה שזאת
תהיה
בגידה ברונה."



..מדי פעם
יש לי התקפות
של להפסיק
להיות לסבית.
אז אני נענית
להצעות של
בחורים
ונפגשת איתם.
אם אני
מגיעה איתם
למיטה, אני
שונאת את
עצמי אחר-כך.
אינני יודעת

זעקתה של לסבית מבית דתי

"תנו לי לאהוב!"

את רינה, שהפכה אותי ללסבית, פגשתי לראשונה כשהייתי בשביעית. אני בת להורים חסרי יכולת. את שמי אינני מוכנה לגלות. תוכלו לקרוא לי נורה. נולדתי לפני שמונה-עשרה וחצי שנים

מצליח לפרנס אותנו בעבודה זו בגלל עצלותו הרבה. התחנכתי בבתי-ספר דתיים מילדותי. בהיותי בתחילת שביעית בתיכון ביקשתי להחליף מהמצב המייאש בבית ופניתי ללישכת-הסעד בתל-אביב, שם פגשתי לראשונה את רינה.

אהבתיאם כל תקופת ילדותה. כבר בפגישה הראשונה מסרה לי רינה את מספר הטלפון שלה בבית וביקשה ממני להתקשר מתי שרק יהיה לי צורך בכך. החילה התנגדתי לפגוש אותה. אינני יודעת מדוע פחדתי להתקשר אליה מיד. במשך הזמן עם הביקורים התכופים בי לישכת הסעד, קסמה לי התעניינותה בי, והתפתיתי להרים אליה טלפון. היא הזימינה אותי לביתה ועשתה הכל על מנת שאיגיש עצמי בנוח. הקרח בינינו החל להפסיר. לאט לאט התחלתי לחבב אותה.

"היא ליטפה בעדינות

את גופי"



רינה היא אשה מבוגרת המתקרבת לי שנות החמישים שלה. היא אשה בודדה ומתגוררת לבדה בדירה בצפון העיר. היא גרושה. יש לה בת נשואה בת 23. למעשה רינה כבר סבתא. לבתה שני ילדים. היא החלה לדבר איתי על בעיותי והושפעה מאוד מכך שיחסי עם אמי היו גרועים. רק מאוחר יותר התברר לי מדוע: אמה של רינה היתה שחקנית בגרמניה. בגלל הקריירה של אמה לא ידעה רינה

למשפחה דתית בצפון תל-אביב. הורי נתמכיים-סעד למרות העובדה שאנו גרים באזור אקסקלוסיבי של תל-אביב. התיחנכתי בבתי-ספר דתיים ובהיותי בשביעית בבית-הספר התיכון ביקשתי להחליף מהמצב בו הייתי. הורי לא חיים בשלום. אבי אדם אלים בצורה קיצונית. לא פעם אחותי ואני צריכות להזמין את המיטרה על מנת להרגיע אותן. הוא עוסק ברוכלות אך אינו

חת התכונות הנפלאות שלה היתה יכולת הקשבה בלתי רגילה. היא אף פעם לא סירבה לשמוע אותי. ביום או בלילה. הייתי מספרת לה הכל. גיליתי שאינני רוצה ללכת הביתה אחרי שהייתי אצלה. ההבדל בין החום שהעניקה לי ליחס שזכיתי לו בבית היה עצום. היא ידעה ליצור אווירה נהדרת וחמימה. שגרמה לי לחוש כלפיה מה שלא הרגשתי לשום גבר. בהתחלה כאשר הייתי נפגשת עם רינה במשרדה היא היתה סוגרת את הדלת ואחר-כך לוקחת את היד שלי ומלטפת אורח. מעולם לא חשתי כליכך שלושה ומאושרת כמו ברגעים שחיבקה וליטפה

שיר שכתבה נורה:
אינה ידנה?
 חביטי וראי ערירית אנכי עומדה בצד ומיחלת בדמי ידי מושטות, תניני ידיך אותן איתן ללחוץ אל ליבי יודעת אני, גם את כמוני שוממת, גלמודה, חרישית צופיה את וכן אף אני אך אמרי לי, אנא, למי?

אי ידיים טובות תלטפנה ראשי תנחמנה בעת סערה אי הקול השליו ירכך בכיי ירפה הכאב הנורא אי היד הטובה תימחה דמעתי והחיק כבשה בחובה אנחתי נואשתי קוות לב אנוש קשה הוא וקר עת יגעוש עייפתי מדפוק על פתח ביתו אולי יפתח לי מעט דלתו לא עוד אפשוט ידי אמלל לטוב לב אדם לא עוד אמלל בדד אעמוד עוד אמתין לא עוד באדם אאמין.